

Bestemmelser og, som sagt, kun være Befolkningen til Ulejlighed, den Befolkning, som den højtærede Regering i de senere Aar jo allerede i høj Grad har bebyrdet.

Piper: Da jeg havde Ordet under denne Sags første Behandling i Fjor, udtalte jeg paa mit Partis Vegne, at naar Sagen kom frem i indeværende Samling, vilde vi give Forslaget en hurtig og velvillig Behandling, og det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey) sluttede sig hertil. Nu har dette ærede Medlem imidlertid i Dag udtalt, at han mente, at deraf fulgte ogsaa, at Lovforslaget maatte vedtages omtrent i den Form, hvori det foreligger. Jeg vil imidlertid paa mit Partis Vegne tage Afstand fra, at vi ved vort Tilsagn om en hurtig og velvillig Behandling ogsaa skulde have givet Tilsagn om ikke at røre ved Forslagets Realitetsbestemmelser. I den Henseende maa vort Parti staa ganske frit.

J. Pedersen: At det ærede Medlem fra København (Brandes) ikke vilde være med til at give den forøgede Indtægt, som Forslaget indeholder, kan ikke overraske, efter at det ærede Medlem i Fjor modsatte sig overhovedet at bevilge de Indtægter, som Staten nødvendigvis skulde have. (*Brandes:* Nej!). Ja jeg ved ikke, hvorledes det ærede Medlem vilde have baaret sig ad med at skaffe de Indtægter, som Staten behøvede, naar han vilde fastholde den Stilling, han indtog i Fjor overfor de da forelagte Love. Men jeg hører ikke til dem, der mener, at vi efter disse Loves Vedtagelse nu svømmer i Penge, jeg tror, at der er rigtig god Brug for de Penge, vi har faaet bevilget, og at der ogsaa kan blive en meget forstandig Brug for det Par hundrede Tusind Kroner, der muligvis kan indvindes ved Gennemførelsen af denne Lov. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Grund til at tvivle om, at dette Forslag vil gaa igennem, og jeg mener heller ikke, at man af de Udtalelser, der allerede var faldet, før det ærede Medlem fik Ordet, med nogen rimelig Grund kan slutte, at det skulde være meget tvivlsomt, om dette Forslag kunde gaa igennem; jeg anser det for meget rimeligt, at det gaar igennem.

Det ærede Medlem havde ikke forstaaet mine Bemærkninger om den lille Hassan med de skæve Ben. Det har ikke været min Mening, at Bladene ikke maatte gøre deres Interesser gældende overfor et Forslag, som i høj Grad berører deres

Interesser; selvfølgelig maa de det, og jeg lægger intet Skjul paa, at jeg ogsaa gør det paa Bladenes Vegne, men jeg er imod, at en Kreds af Blade søgte at faa dette Forslag forandret, for at de ikke skulde ske dem noget, for at de ikke skulde faa nogen som helst Forhøjelse, hvorimod de ikke havde noget imod, at andre Blade fik det. Naar blot Forholdene er lige mellem Bladene, skal jeg ikke have noget imod de foreslaaede Portoregler, hvad enten de maatte medføre nogen Nedsættelse eller nogen Forhøjelse i al Almindelighed. Jeg mener det rigtigt at fremhæve, at hvis en saadan Forhøjelse kommer, bør den være ligelig overfor alle.

Hey: Naar mine Ord lyder saaledes, at jeg giver Tilsagn om hurtig og velvillig Behandling af et Forslag, mener jeg egentlig dermed — saaledes mener jeg det —, at jeg ikke har noget at indvende imod det, selv om der kan være Enkelt-heder, som jeg kunde ønske anderledes. Jeg mener dermed at have erklæret mig villig til at tage Forslaget i store Træk, saaledes som det er. Det er Forskellen mellem det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper) og mig. Det ærede Medlem mener, at vi nok har tilsagt Sagen en velvillig Behandling, men Velvillien er saa som saa; hvor vidt den skal strække sig, er vi selv Herrer over. Jeg ønsker kun at forklare, hvorledes jeg opfatter Udtrykket: hurtig og velvillig Behandling.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) henviste til, at det Tilsagn, jeg var med til at give, blev givet under Forudsætninger, som, det indrømmer jeg, nu ikke ganske foreligger. Hertil maa jeg sige, at saa længe den højtærede Regering staar, som den stod den Gang, og siger: Vi ønsker dette Forslag og henviser til det givne Tilsagn, føler jeg mig bundet derved, selv om jeg skal erkende, at Statskassens Indtægter er rigeligere og højere, end det den Gang saa ud til. Jeg synes, at Regeringen har Lov til at sige: Saadan stod I i Juni, hvor staar I i Oktober? Og saa siger jeg, at jeg alligevel, naar der holdes paa det, staar i Oktober, hvor jeg stod i Juni.

Brandes: Jeg skal sige til den ærede sidste Taler, at det er næsten rørende at høre ham tale, for saa ivrig en Rege-ringsmand har jeg aldrig været ude for, som det ærede Medlem nu efterhaanden er blevet. Maaske det ærede Medlem mener, at Regeringen er blevet lidt mere